

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

15. évfolyam 12. szám - az Úr 2014. évének december havában

Ferenc pápa: Evangelii Gaudium – 3.

Az előző számokban Ferenc pápa Evangelii Gaudium kezdetű apostoli buzdítását igyekeztünk egy kicsit részletesebben átnézni. Ahogy karácsony ünnepéhez közeledve olvasgatom a pápa írását, hogy egy újabb részt áttekintsünk, arra lettem figyelmes, hogy egészen más fényben olvashatjuk így adventben a Szentatyá írását.

Gondolatban most távolodjunk el egy kicsit a "közeli" tényektől és tekintsünk azokra a teljesebb képet nézve. A szentatyák írásait könnyen úgy tekinthetjük, mint "a soron következő pápa soron következő írását", ami valahol igaz, viszont nem szabad szem elől téveszteni, hogy a pápa minden esetben Krisztus földi helytartója. Fogalmazhatnánk úgy is, hogy a pápa személyén keresztül Krisztus különösképpen jelen van és tanít az ő Egyházában. Mit tanít nekünk Krisztus ma? Szépen lassan sorba véve az Evangelii Gaudium-ot láthatjuk, hogy valami nagyon alapvetőre, a lényeg újra felfedezésére hív meg bennünket Krisztus. Ferenc pápa a dokumentum harmadik fejezetében a keresztények alapvető küldetését elemzi. Nem újdonság ez, sőt, ha figyelmesen olvassuk a szöveget, lépten-nyomon felfedezhetjük, hogy rengeteg szentírási helyet hoz a Szentatyá. Mindaz tehát, amire szükségünk van ahhoz, hogy keresztény életcélunkat megtaláljuk, újra felfedezzük, adva van.

Isten egész népe hirdeti az evangéliumot, mégpedig ki-ki a maga hivatásának megfelelően. Személytől személyig történik ez az evangelizálás, amelynek a kulturális különbözőségeink nemhogy gátat szabnak, hanem éppen ellenkezően: színessé és tágassá kell tenniük hivatásunk megélését. Ebben különös szerepe van a karizmáink ismeretének és az azokkal való élésnek, hogy így mindannyian egyre teljesebben részesei legyünk az isteni életnek és másokat is be tudjunk vezetni abba. A liturgiában használt szövegekkel az Egyház, ahogy a pápa fogalmaz, anyai beszélgetésre hív meg minket. Láthatjuk tehát, hogy az alapvető, személyes megújulás az, amire Ferenc pápán keresztül Isten meghív minket. Nem holnap, nem jövőre, hanem minden nap! Karácsony, a megtestesülés ünnepéhez közeledve pedig úgy gondolom, hogy egyértelműen látható, hogy az emberiség az első karácsonnyal egy örök érvényű, fogyatkozhatatlan ajándékot kapott az Istentől. A megváltás művével ugyanis megadta a szabad választás, a megújulás lehetőségét. Évről évre ünnepeljük, ha nem rohanunk el az ünnep mellett, Istennek ezt a lehajló szeretetét. Azt a szeretetet, amellyel fel akar emelni bennünket, fejünket, tekintetünket, hogy a mindennapok sodrában vegyük észre életünk nagyobb, teljesebb képét. Azt, hogy mi is életünk igazi célja és feladata. Felismerjük azt, hogy a megváltás műve rajtunk keresztül is meg akar mutatkozni. Így megláthatjuk azt is, hogy Istennek ma is elég egy "istálló", egy szegényes hajlék, hogy közénk jöjjön és új életet adjon.

Reznek Ádám atya

Események templomunkban

Az elmúlt hónapban nem volt keresztelés templomunkban, és hozzánk tartozó temetés sem volt.

Lassan véget ér az adventi időszak. Hétfőtől szerdáig még lesz hajnali **rorate** szentmise templomunkban. 24-én az **éjféli mise** előtt este 11-kor nyitjuk a templomot, fél 12-től a gyermekek **karácsonyi pásztorjátékát** nézhetjük meg. December 25-én délelőtt 9-től lesz az ünnepi szentmise, karácsony másnapján este 6-kor kezdődik a liturgia.

December 28-a Szent Család vasárnapja, templomunk búcsúünnepé.

December 31-én az este 6-tól kezdődő szentmisében adunk hálát az elmúlt esztentdőért. Akik szeretnék az új évet szentségi áldással kezdeni, éjfélkor részesülhetnek benne a templomban. Január 1. parancsolt ünnep, reggel 9-kor lesz szentmise.

Január 6. Vízkereszt szintén parancsolt ünnep, mivel államilag munkanap, ezért templomunkban este 6-kor lesz szentmise. Január 5-én este már a vízkereszt napi szentmisét mondjuk, aki ekkor tud inkább eljönni, az így is eleget tehet a vízkereszt napi szentmisén való részvételi kötelezettségének.

Elsőáldozóink

Hagyományainkhoz híven advent harmadik vasárnapján elsőáldozás volt templomunkban. A gyermekek két éves hittanoktatás után most az ünnepi esemény előtt még négy alkalommal Ádám atya felkészítésén vettek részt, majd elvégezték első szentgyónásukat, és az örvendezés vasárnapján szívüket is megtisztítva és

ünneplőbe öltöztetve fogadhatták magukhoz az Úr Jézust. Az adventi várakozás így számukra még egy jelentéssel gazdagodott, az ünnepek alatt így már valóságosan befogadhatják a Jézust.

Idei elsőáldozóink: **Erdei Ádám Sándor, Illés Bianka, Kajer Fruzsina, Kiss Levente András, Kókai Balázs, Leiter Zara Klára, és Szigeti Tibor.**

Imádkozzunk értük, hogy gyermeki tisztaságukat megőrizve járassák egész életüket és építhessék közösségünket!

Az ünnepekről

Valahol olvastam: Az élet ünnepek nélkül – hosszú út, pihenő nélkül. Gyakran tapasztaltam, hogy sokan igyekeznek menekülni az ünnepek elől, nehogy vendégeket kelljen fogadni (pl. húsvéti locsolkodás, karácsonyi vendéglátás, stb.) A rokoni-baráti kapcsolatok így szép lassan megkopnak, megszűnnek. Mi lehet ennek az oka? Nem tudunk jól ünnepelni.

Az ünnepre készülni kell, ha azt akarjuk, hogy lélekben gazdagodjunk, szeretet-teljes legyen az ünnepünk. Az egyházi ünnepeinkre megvan az előkészületi idő. Húsvétot megelőzi a Nagyböjt, Krisztus szenvedésére emlékezünk a Keresztúttal, a Szent Három Nappal.

Megkezdjük az új egyházi évet, megkezdődött a karácsonyt váró időszak, az Advent. Felemelő a szívnek az, hogy hajnalok hajnalán igyekszünk áldozatot hozni azért, hogy a roratékon, hajnali miséken részt vehessünk. Gyermekeink adventi koszorút készítenek, családjaink örömmel gyűjtogatják a gyertyákat az adventi koszorún. Ahogyan növekszik a fény, úgy érzi az ember a kegyelem áradását. A fizikai készülődés mellett kell, hogy a lelkünkben is rendet rakjunk, végezzük el a karácsonyi szentgyónásunkat, tiszta szívvel felkészülve várjuk a Megváltó születését. Nagyon szépek Kosztolányi Dezső gondolatai: „Ti nem is sejtitek, milyen széppé és változatossá tettétek az életet, mely magában fárasztó és unalmas. Ti ünnepeitekkel részekre bontottátok az évet. Mikor megjön a december, hajnali misét tarotok. A nappalok egyre rövidebbek lesznek, a sötétség egyre sűrűbb és hosszabb, és ti azt mondjátok, nem kell félni. Majd jön Valaki, aki elűzi a sötétséget és sose látott fényt gyűjt a világnak. Az adventi emberek remélnek és várják a fényt. A várakozásban kicsordul az ajándékozási kedv. A sötétség mélypontján, december 24-én éjszaka szívünk megtelik örömmel, a világ tánra perdül. Oly szép mindez, hogy az Egyházhoz akkor se volna szabad hozzányúlni, ha az Isten nem volna az égben, sem bennünk. Ha valami szörnyű hatalom kipusztítaná a világból a virágokat, a színeket, és hamuszürkévé tenné a földet, vagy eltörölné a modern ember játékszerét, a sportot, nem okozna akkora kárt, mintha az Egyházat törölné el.”

Így nyilatkozik, aki ünnepeinket, mint kívülálló szemléli. Mennyivel többet jelentenek nekünk! Mi azt ünnepeljük, aki bennünk él: Jézus Krisztust! *H. L.-né*

Meghitt ünnepeink

Múlt havi számunkban Takács József összegyűjtötte az ünnepeinket elrontó, ellehetetlenítő körülményeket. Mostani számunkban a másik oldalt szeretnénk megvizsgálni: a jó ünneplés nélkülözhetetlen feltételeit, kellékeit, az ünnepeinket megerősítő tényezőket. Köszönjük szépen a sok beküldött választ a felvetett kérdésre, álljon itt most a teljesség igénye nélkül egy összefoglaló az olvasóktól kapott gondolatokból:

- ha nem vágyunk az ünnepre, ha nem várjuk azt, akkor nem lesz ünnepünk. Az ünnepi készülődés is nélkülözhetetlen, az adventi időszakban gyakoribb templomlátogatás (hajnali misék)
- az ünnep erősítse az életben az Istennel való kapcsolatot
- fontos, hogy tudjuk az ünnepek eredetét, hogy mit is ünneplünk – tanítványaink többször azt se tudják, mit ünneplünk karácsonykor, húsvétkor, pünkösdkör - ennek helyreállításában a családoknak és az iskolai hitoktatásnak nagy szerepe van
- visszagondolunk a gyerekkori karácsonyok csodájára, és ezt próbáljuk továbbadni az újabb generációnak
- együtt a család (távolabbi, ritkán látott rokonokkal is találkozunk)
- ismétlődő családi ünnepi szokások: együtt és egy asztalnál étkezés, a karácsonyfa közös díszítése, ünnepi énekek éneklése (ha nincsenek meglévő hagyományaink, sosem késő elkezdni kialakítani őket!)

- megfelelő díszítés, finom ételek – de ne csak a külsőségek legyenek fontosak! A média, az áruházak díszítései néha giccset űznek az ünnepből (pl. az adventi koszorún a gyertyák színei ritkán egyeznek meg a liturgikus színekkel)
- a készületet próbáljuk egyszerűvé tenni, a felesleges dolgokat elengedni – így a lényegre több idő jut (pl. nem lesz 3 féle sütemény, de cserébe többet vagyok együtt a gyerekeimmel)
- örömet okozunk egymásnak, de ne az ajándék mérete vagy ára legyen a meghatározó
- a közös mise kapcsol be a másokkal való együtt ünneplésbe – lehetőleg családdal, szeretteinkkel együtt vegyünk részt a szentmisén
- legalább ünnepeken forduljanak érdeklődéssel az együttlevők egymás iránt, s figyelemmel, türelemmel hallgassák meg egymást (ha már a hétköznapiokon ezt alig teszik). Az együtt ünneplőkben és között legyen békesség
- Ünnepeken szerintem célszerű kerülni minden felesleges, vagy nélkülözhető zajt, lármát, így pl.: diótörést, tévé-nézést.
- igyekezzünk felülemelkedni az ilyenkor is bekövetkező bosszúságokon, mint pl. gyerekek rosszkodása, bútorkárpitra, szőnyegre kerülő étel, ital maradandónak ígérkező foltja stb.
- fontos, hogy valakinek (valakiknek) igyekezzünk boldoggá tenni az ünnepét (nem feltétlenül ajándékkal, és nem feltétlenül csak rokonnak, családtagnak!)

A vasárnapi szentmiséken felolvasó családok:

December 21. (Advent 4. vasárnapja): Gyarmati család

December 24. (Éjféli mise): Németh család

December 25. (Karácsony): Báránkó család

December 28. (Szent Család vasárnapja): Ifjúság

Január 1. (Szűz Mária, Isten anyja): Mária légió

Január 4. (Karácsony második vasárnapja): Rózsafüzér Társulat

Január 6. (Vízkereszt): Almási család

Január 11. (Urunk megkeresztelkedése): Hajdu család

Szép gondolat

Nekem furcsa véleményem van a karácsonyról. Mert mindenem megvan, ami pénzért kapható. Több embert szeretnék, nem pedig több holmit. *E. M. Forster*

Gyerekszáj

A családban a gyerekek minden evés előtt fújják az imát: „Édes Jézus, légy vendégünk!...” Egyik nap ebédnél egy légy száll az asztal közepére, mire Pistike lelkesen: „Nézd, anya, megjött a légy vendégünk!”

Egy csepp derű- felnőttek sem árt

A belvárosi katolikus templom ingyenes parkolóját boldog-boldogtalan használta. A plébános végül megelégtelt a dologgal és kitűzött egy táblát: „A parkolót kizárólag a Szent András egyházközség hívei használhatják. Amennyiben Ön vasárnaponként nem jár templomba, mégis itt parkol, keressen fel a gyóntatószékben!”